UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Calepinus Ad librum

Calepino, Ambrogio

Venetijs, 1509

N ante U

urn:nbn:de:hbz:466:1-97861

Visual Library

ſupputantur qm̃ ſeruant naſtra viciſſim per vigilias. Et dicebatꝰ ꝑma vigilia. ſcda tertia ⁊ q̃rta. Et vt ſcribit Hiero. vigiles ſcd̃i primis: ⁊ ſecũdis tertiȷ̃: tertiȷ̃ſq̃ nouiſſimi inſtatõe ſuccedebãt dato ſigno a Tibicine. vñ Luc. Tertia iã vigiles cõmouerat hora ſcd̃os. A nox fiũt pernox noctua. Nocticorax. nocturnus: noctesco pernocto: noctiuagus: noctiluca binoctium. Trinoctium quadrinoctium ⁊ huiuſmodi.

Noxa pena dr̃. Nã noxe dedere dicimꝰ aliquẽ hoc eſt pęnę tradere ob noxã q̃ ſig̃t culpã. Vñ noxales actiões: vt Plau. inq̃t appellantꝰ q̃ non ex ꝯctu: ſꝫ ex noxa atq̃ maleficio ſeruoꝝ aduerſus nos inſtituuntꝰ: quaꝝ actionũ vis ⁊ ptãs hęc eſt: vt ſi dãnati fuerimus: liceat nobis deditione ipſius corpis q̃d deliquerit euitare litis eſtimationẽ. dãdo. ſ. corpus vinũ. Oui. Verba fides ſequitꝰ noxę tibi deditus hoſtis ſpargitꝰ effuſo cornua bachmero. Aliqñ noxa dr̃ culpa. vñ iurecõſultus de v̾bo. ſig. ſcribit noxę appellatiõe oẽ delictũ ꝯtineri. Liui. Ob quã meã noxã. Ter. in eu. Vnã hãc noxã amitte: ſi aliã admiſero vnq̃ occidito. Aliqñ dr̃ lęſio dãnũ. Ouid. li. xv. me. Nocte nocẽt potę ſine noxa luce bibuntꝰ. Col. li. iiij. Ea res a noxa curgulionũ vr̃ ꝯditas fruges defendere. Sue. ſpurinãq̃ irridẽs ⁊ vt falſum arguẽs ꝙ ſine vlla noxa ſua idus martię adeſſent. Noxitudo ẽt apud veteres pro noxa dicitur.

Noxia. culpa. Plau. ĩ mer. Nihil magis maniſeſto teneo: in noxia es. Quam noxia?

Noxius. a. um. q̃d nocet. Cuius ꝯꝛiũ. Inoxius qui nõ nocet.

N ante U

Nubes ẽ vapor humidus in ſublime ęgreſſus: ſiue aer in liquorem coactus cuius dẽſitas haud dubie ſolẽ obũbrat: ſũt qui hoc nomẽ a νεφος deriuẽt q̃d apud grecos a ꝑuatiõe lucis nomẽ accepit queẽadmodũ κνεφας quod nimbũ ſig̃t a quo noſtri gnephoſum dixere obſcurum quaſi nebuloſũ. Var. Gnephoſus locus ⁊ ſine vlla luce.

Nubecula: diminutiuum parua nubes. Ply. lib. xviij. Nubecula quãuis parua ventum procelloſum dabit.

Nubilus. a. um. pe. cor. fuſcũ nubibus tectũ. Nubilus v̾o ſubm̃ ſignificat ipſam nubem.

Nubiloſus. a. um. quod eſt nubilis plenum.

Nubilarium: locus quo ꝓꝑ nubes ꝯferuntꝰ frumẽta ſemitrita. Col. li. j. huic atee̜ nubilari applicari dꝫ maxime in italia propter inconſtantiam cęli quo collata ſemitrita frumenta protegantur ſi ſubitaneus imber acceſſerit dicitur. et Nubilar. Idem lib. ij. Qui ſi falcibus ſegetes cum parte culmi demeſſa ſit protinus in aceruum vel in nubilar congeritur.

Nubilo. as. nubilũ ſeu obſcurũ facio. Cato de re ruſ. Vbi nubilatꝰ ⁊ noctu obtecto ponito quotidie cũ ſol erit in ſole ponito. Hinc cõponitꝰ obnubilo: q̃d eſt totũ obſcurũ facio ⁊ q̃ſi nubibus impleo. Gel. lib. j. Ac ne oris quoq̃ ⁊ vultus ſerenitate ſtoici hois vnq̃ vlla poſſe ęgritudine obnubilari.

Nubo. is. pſi. ptũ. ⁊ nuptus ſum pt̃m facit: ſig̃tq̃ operio velo a nube que cęlũ operit. Qm̃ v̾o ſponſe aut veteres dũ viro tradebantꝰ nubere hoc eſt velare capite ſolebãt: factũ eſt vt nubere vſurpetꝰ ꝓ viro tradere ſeu viro tradi. Nã ⁊ actiue dicimus. Nupſit filiã cęſari. Et paſſiue. Cuiꝰ filia nupſit cęſari. Eſt aũt ꝓpꝛiũ mulieris. Ter. in an. Aiebãt hodie filiã meam nubere tuo nato. nõ enĩ vir ſꝫ mulier ꝓpꝛie nubit. Lꝫ q̃nq̃ figurate vel ꝑuerſo nãę ordĩe ꝑpoſtere dicatꝰ. Põpo. in pauiceatis. Sꝫ meus frater maior poſtq̃ vidit me domo eiectum nupſit poſteriꝰ dotatę vetulę varicoſę aphrę. Suę. de neronę. Cui ẽt ſicut ipſi eporis ita denupſit. Iuue. Quid q̃ris nubit amicus. Cõſtruitꝰ cũ dtõ ⁊ aliqñ cũ ablt̃õ: mediãte ꝑpõne cũ: vt mulier nupſit mihi: ⁊ mecũ. Cic. Mar. Catoni. Regis parthoꝝ filiũ quo cũ eẽt nupta regis armenioꝝ ſoror: huius paſſiuũ lectũ eſt. Nõ nubẽt neq̃ nubentꝰ. Vbi Hier. nubunt viri nubuntꝰ fortaſſe vxores: q̃uis ⁊ mulieres nubere dñr: ⁊ q̃dẽ frequẽtius q̃ nubi. Idẽ ꝯ Heluid. Nubebant oẽs ⁊ nubebantꝰ. Vñ hic nuptus ⁊ hęc nupta: maritꝰ ⁊ marita. Plau. in claſ. Charinũ libet ſcire ꝙ agat nouũ nuptũ. i. maritũ vt exponit. Priſ. Huius v̾bi cõpoſita ſũt cõnubo q̃d eſt matrimonio iungor: q̃ſi ſilꝰ nubo. Apul. Neſciẽtibuſq̃ parentibus pullari ętate cõnupſeramus. Hinc cõnubiũ ius legitimi matrimonij. Denubo. Innubo. q̃d ꝓpꝛie ſig̃t ad domũ viri trãſire vñ ⁊ pro trãſire ſimpl̾r ſumitꝰ. Lucil. li. vj. ſaty. Suã eni inuadere atq̃ innubere cẽſent. Hinc innubus qui vxorẽ ducit. ⁊ Innuba q̃ viro traditꝰ. Obnubo obſcondo tego. Sta. obnubitq̃ comas ⁊ tẽperat aſtra galero. Liui. lib. j. Caput obnubito infęlici arbori reſte ſuſpendito. Pronubo. nuptijs ꝑſum. a quo pronubus ⁊ pronuba quę omnia habent pe. pro.

Nubilis quę eſt apta vt viro in matrimonium iungatur.

Nuptus. a. um. participiũ. Lac. Eamq̃ zephyro nuptã. Vñ nupta v̾ba dicebant quę nõ licebat virgini dicere. Plau. virgo ſum nõdũ didici v̾ba nupta dicere. Huius cõpoſitũ eſt innupta: q̃ nondũ accępit virũ vt ĩnuptęq̃ puellę. Nuptus nupti maritus: q̃uis raro ſit ĩ vſu niſi apud veteres vt apd̃ Plau. Charinũ libet ſcire q̃d agat nouũ nuptũ: nuptus. tus. ꝓ ipſo nubendi actu: nã dicimus: hęc data eſt nuptui ⁊ ad nuptum. Cęſar. Et ſorores ſuas nuptui in alias ciuitates collocaſſe. Aug. lib. vj. ciui. dei. Sacra ſunt iunonis ⁊ hęc in eius dilecta inſula Samo celebrantur vbi ad nuptum data eſt ioui.

Nuptię: coniunctio maris ⁊ fę. ⁊ conſortium omnis vitę diuini ⁊ humani iuris cõmunicatio propꝛie tamẽ dicuntur cęrimonię ⁊ hilaritates in ducendis vxoribus.

Nuptialis ⁊ hꝰ nuptiale q̃d ꝑtinet ad nuptias: vt nuptialis thalamus. Hinc ſit nuptial̾r aduerbiũ q̃d ſig̃t more nuptiaꝝ.

Nuptiator. q̃ nuptias appetit. Hie. ꝯ Ioui. Dicã ⁊ ego nuptiatoribus meis qui poſt caſtitatẽ ⁊ diuturnã continentiã ſudant ad coitum ⁊ pecudum more laſciuiunt. Sic inſipientes eſtis: vt cum cęperitis ſpũ nũc carne conſumemini.

Nuces. a nocẽdo dictę: ꝙ ſatis noceãt. Ouid. qm̃ ſata lędere credor cultus in extremo margine fundus hꝫ: ſiue ꝙ linguę noceãt: vl̾ ꝙ vt nox aerẽ: ita nux ſucco ſuo corpꝰ atrũ faciat conſtat nucis nucleũ eẽ difficilẽ ꝯcoctu dolorẽ capitis ĩferentẽ: tuſſiẽtibꝰ inimicũ greci eã καρυον vocãt a grauedine capitis κapα enĩ caput ſig̃t. Eſt ãt nux gñale oibꝰ q̃ duro operimẽto teguntꝰ: vt ſũt caſtaneę amigdalę auellanę ⁊ hmõi. Virg. caſtaneęq̃ nuces. Pomũ gñale nomẽ oium fructuũ q̃ ex arboribꝰ eſui apta ꝓueniũt ſiue molliũ ſiue duroꝝ. mala v̾o non q̃dcũq̃ pomi gñs tenuer| atq̃ carnoſi: ſꝫ ea tm̃ dici q̃ ſui nois arboribꝰ ꝓducuntꝰ his. ſ. q̃s malos vocamꝰ queẽadmodũ pyra q̃ pyrus ꝓducit: hoc mõ mala citrea: ſiue medica dicimus. Mala cotonea: mala punica ⁊ q̃ vulgo gñali vocabulo appellantur mala. De nucibus: vide in dictione iugulans.

Nuceus. a. um. q̃d eſt ex nuce. Hier. ad paulinũ de daniele. ſcd̃s virgam nuceam ⁊ ollam ſuccenſam a facie aquilonis.

Nucula diminutiuũ minuta nux. vnde ⁊ ꝑneſtini. Nuculę appellati ſunt a nucula ſit aliud diminutiuum nucella.

Nucleus q̃d tenerũ in nuce includitꝰ. Plau. ĩ cur. Qui e nuce nucleũ eẽ vult frãgit nucẽ: inde enucleo. as. Nõ ſolũ ãt nucleus dr̃ de nuce: ſꝫ ẽt de teſta ⁊ ferro vt ex Victru. li. vij. ⁊ Ply. pꝫ vti ea vox ſtatumẽ ferre id ſignificet q̃d gręci nũc chondron nũc pyrena vocãt mãm q̃cũq̃ ꝓbiorẽ intus ac reſiſtẽtẽ itelligi volẽtes. Ply. Fornaciũ maxima dr̃ia eſt in his quidem nucleus ferri tm̃ excoquitꝰ ad indurandũ aciem. Aliquę mõ ſunt ad dẽſandas incudes malleorumq̃ roſtra.

Nuceria ciuitas cãpanię: de q̃ Syr. illic nuceria ⁊ garus naualibus: lucerina v̾o oppidũ. Apulię a q̃ lucerini dicti ſunt.

Nudus. a. um. q̃d eſt ſine tegmine. Virg. Nuda ſinu. Ponitur q̃nq̃ pro inſepulto: ꝙ ſi cadauer ſaxo tectum non ſit. Idẽ nudus in ignota palinure iacebis arena.

Nuditas. ſimplicitas. Et quandoq̃ ſumitur pro inopia.

Nudipedalia: ſacra erant hieroſolymis: vt ſcribit Hier. ꝯ Ioui. de his meminit Egeſip. li. ij. belli iudaici.

Nudo. as. nudũ facio detego Apul. Tũ vulnus nudare iuſſus ẽ. Inter nudum ⁊ nudatũ ſic diſtinguitꝰ: ꝙ nudũ ſit q̃d nunq̃ tectũ fuit. Nudatũ q̃d tectũ eſſe ꝯſueuit: ſꝫ nũc tectum nõ eſt. Aliqñ nudo ſig̃t ĩdico. Virg. Traiectaq̃ pectora ferro nudauit. A nudo ſit cõpoſitũ denudo. pe. ꝓ. denuda cura tua.

Nudiuſtertius et nudius q̃rtus cõpoſita ſũt a nũc et die tertio

⁊ die quarto.i.nunc eſt dies tertius: ⁊ nunc eſt dies quartus
Sempq̃ʒ de pt̃o dĩr.dicit̃ ⁊ nudius q̃ntus ⁊ nudius ſextus.
Plau.ĩ muſ. Nã heri ⁊ nudius tertius ⁊ quartus ⁊ quintus
ſextus vſq̃ʒ poſtq̃ʒ huic peregre eius pater abijt.
Nuge ap.a nõ ⁊ ago cõponi vr̃ q̄ nihil agãt. Sũt.n.ſermones
leniũ rez ac nulliꝰ ponderis: ⁊ plerũq̃ʒ ſcurriles ioculatoriiq̃ʒ
vñ catullus ⁊ Martialis poemata ſua vocãt nugas vt de in
anibus vel rebus vel verbis loquẽtia. Scribit Hier.hoc vo
cabulũ ex hebreo fonte ad grecos latinoſq̃ʒ deriuatum.
Nugax triũ gñm. Silr̃ ⁊ nugas triũ gñm ⁊ indeclinabile: idem
ſignificant.ſ.nugatorem ⁊ eum qui vana loquitur. Hiero.in
Sophonia. Nugas qui a lege receſſerant congregabo. Et in
lib.Sapientię. Tanq̃ʒ nugaces ęſtimati ſumus ab illo.
Nugigerulus. pe.cor.qui vana nunciat.
Nugiuendus ab antiq̃s dicebat̃ qui aliq̃d mulieribus vẽderet
Nã oĩa q̃bus mulieres vtunt̃ ꝑ rebus vanis atq̃ʒ inutilibꝰ
hñr. Plau.in aul. Nugiuendis rebus ſoluta eſt oĩbus.
Nugalis ⁊ hoc nugale quod eſt nugis plenum ſeu quod eſt nu
garum. Gel. Sed toreumatibus tantũ nugalibus delatrãtes
obnugatione iuſta inceſſuit.
Nugatorius.a.um.idem qđ nugale. Cic.lib.ij.ad herẽ. Duo ſũt
gña vitioſoꝝ argumentationũ. Unum quod ab aduerſario
reprehẽdi ſolet: idq̃ʒ pertinet ad cauſam alterum q̄ tametſi
nugatorium eſt: tamen non indiget reprehenſione.
Nugor.aris. vana ⁊ nugas ago. Plau.in epiſ. Nũ mihi nugari
potes q̃n fiducinam tu huc ꝑducis cropoliſtidẽ: Uernacu-
la linga dicimus dar zanzi. Hic nugator nugis turbator. Idẽ
in cap. Euge pol talem talento non emam mileſium. Nam
ad ſapientiam huius nimius nugator fuit.
Nullus.a.um.cõpoſitũ eſt ab vllus q̃ſi nõ aliq̃s: vel neunus q̃-
dẽ. Qđ cũ ſit nulle nomẽ: ponit̃ tñ q̃nq̃ʒ ꝑ nõ: ⁊ nullus. Ter.
in an. Nullus ſum.i.nõ ſum. Et plus ẽ dicere nullus ſum: q̃ʒ
perij. Nã q̃ perijt corpus ẽ reliquũ. Qui vo nullus ẽ ita ẽ ac ſi
natus nõ ſit. Interdũ nullus ponit̃ pro nõ vel minime. Ter.
in an. Liberatus ſum: hodie claue tua opa ac nullus quidem
Plau.ĩ tri. Nullus credas nulla ẽ mihi vita expetẽda ſine te.
Tale ẽ ac ſi diceret̃. Ne deoꝝ q̃dẽ vita mihi dulcis eſt ſine te
Nullatenus.pen.corre.aduerbium ſigt̃ nulla expte: nullo modo
Nullibi ſignificat in nullo loco.
Num: ſoli ĩdicatiuo iungit̃ ad qđ ꝑtinet ĩterrogatio: ⁊ pęne idẽ
ſigt̃ qđ an: ſubintelligiq̃ʒ vtiq̃ʒ negatiõeʒ vt nũ ego te ſpolia
ui: q̃ſi ego te nõ ſpoliaui. Sʒ quotiẽs ꝑ negatõeʒ ĩterrogamꝰ
ſubintelligitur affirmatio: vt nõ ego te ſpoliaui: quaſi ego te
ſpoliaui. Cũ aũt num poſtponitur verbo finito ſubiunctiuũ
poſtulat. Ci. Interrogaui num dubitarent.
Numa põpillus vir. Sabinus ⁊ a Romulo ſcđs rex iuſtitia et
pietate ĩſignis q̃ pacatis finitimoꝝ odijs gemini iani templũ
edidit qđ aptũ bella: clauſuʒ pacẽ ĩdicaret. Mox ad religio-
nẽ cõuerſus in deoꝝ timorẽ quo ad mitiora truces flecteret
aĩos: ſacra ĩſtituit: ſacerdotes creauit: ṽgines veſtales ſacra-
uit: põtificẽ maximũ ꝑmus declarauit: dies faſtos nefaſtoſ-
q̃ʒ ↄdidit annũ in.xij.mẽſes diuiſit. Poſtremo vbi maxĩa cũ
reuerẽtia ⁊ ſuoꝝ ⁊ finitimorũ creuiſſet.xl.qʒ annis regnaſſet
diẽ ſuũ obijt. Suidas. τουτο μοι ρωμαῖοι και μηεπει-
θηκιον οντω προσεβαλλοντο μκτα τους μεσο-
βασιλεῖς και φλαμινίους ιδρυσατο σαλιους
τε και εστιάδας παρθενους.
Numellę.gñs vinculi lignei ad diſcutiendos noxios patũ quo
collũ ⁊ pedes ĩmittunt̃. Plau.ĩ aſi. Qui aduerſuʒ ſtimulos la
mias cruceſq̃ʒ ↄpedeſq̃ʒ: neruos catenas carceres numellas
pedicas boias. Uar.li.ij.de re ru. Canibꝰ dedit cũ ait. Cõſue
faciũt quoq̃ʒ vt alligari priꝰ poſſint leuibꝰ numellis q̃s ſi ab-
rodere conãt̃: ne id ↄſueſcãt facẽ ṽberibꝰ eos deterrere ſolẽt
Col.lib.vij.bobꝰ cęteriſq̃ʒ magis aĩalibꝰ. Ubi inq̃t pñt ẽt nu
mellę fabricari vt ĩſerto capite deſcẽdẽtibꝰ ꝑ foramina regul̃
ceruix teneat̃. Idẽ dedit ouibꝰ capꝰ li.viij. Nõnulli añq̃ʒ pe-
cus numellis ĩducãt virides pineas nuces ĩ mulcrã dimittũt
Numẽ ꝓprie volũtas dei ẽ: a nuo.is.qđ veteres ꝓ volo vſurpa-
bant. Uirg. Nõ hęc ſine numĩe diuũ eueniũt. Aliq̃n ꝑ trãſla
tionẽ ponit̃ ꝑ ptãte dei. vñ diuerſa numina: i. diuerſe ptãtes
ĩ vno deo eẽ pñt ſicut de iunone ſcribit̃: q̄ fuerit Curetis q̃a
vteret̃ curru ⁊ haſta. Qui partubus p̃eſſe lucina dicta ẽ. Qui
pręeſſet nuptijs: ꝓnuba dicebat̃. Aliq̃n numẽ ſumit̃ ꝑ ipſo
deo. Uirg. Spero equidẽ me dijs ſi q̃d pia numina pñt ſup-
plicia hauſuꝝ ſcopulis. Aliq̃n pro habitu atq̃ʒ ornatu. Uirg.
Uadimus ĩmixti danais haud numine noſtro.
Numerus ẽ collectio vnitatũ. vñ vnitatẽ dicũt nõ eẽ numeꝝ: ſʒ
p̃nꝰ numeri. Et lʒ numerꝰ dicat̃ de ijs q̃ numerãt̃. ĩterdũ ẽt re
fert̃ ad ea q̃ mẽſuraret̃. Ci.li.iij.of. Si exẽpli grã vir bonus
alexãdria rhodũ magnũ frumẽtũ numerũ adduxerit ĩterdũ
ad ordinẽ. Idẽ li.ij.de na.deo. Nihil eſt.n. vt orõnẽ numero
moueri poſſit ſine ↄſilio ĩ quo nihil ẽ numerariũ. Uir. Dige-
rit ĩ numeꝝ. Et q̃m oĩs ↄcẽtus: ⁊ oĩs harmonia numerꝰ ↄſtat
Frequẽt̃ ẽt nõ ſolũ ꝑ rõne harmoniaca ponit̃ q̃ʒ g̃co voca-
bulo rythmos appellamꝰ. Uir. Numeros memini ſi ṽba te-
nerẽ. Hic orõ q̃ numeris caret: ſoluta dr̃: q̃ vo numerꝰ cõſtat
numeroſa: ſʒ ẽt abſolute ꝑ q̃cũq̃ʒ rõne. Idẽ lib.xj. Etruſciq̃ʒ
duces ęq̃tũq̃ʒ exercitꝰ oĩs cõpoſiti nũero ĩter maſ.i.rõnabilr̃
Et numerꝰ dr̃ q̃ſi ſocietas ⁊ grex ſeu ꝑs. vñ dicimꝰ aliquẽ eẽ
ex eoꝝ numero q̃ ẽ eoꝝ ꝑncipes. Sal. Dũ hęc romę gerũt̃. L.
Malliꝰ ex ſuo numero legato ad Mar.regẽ mittit.i.ex ijs q̃
ꝑtis ſuę erãt. A numerꝰ ſit adiectiuũ ĩnumerꝰ.a.uʒ.qđ ẽ ſine
numero: h̃ ẽ ĩfinitũ. In numero eẽ dr̃: cũ pecunia ẽ ĩ ꝓmptu:
vt hẽo pecuniã ĩ numerato. h̃ ẽ nõ valorẽ ſʒ pecuniã ipaʒ ꝓm
ptã paratãq̃ʒ. Uñ de actore dicẽte ex tpe dcm̃ ẽ: ĩgeniũ eũ in
numerato hẽre h̃ ẽ ſp ꝓmptũ patũq̃ʒ ad oĩa ſũt: ſic de polliõe
aſinio ſeriis iociſq̃ʒ pariter accõmodato dcm̃ eſt eẽ eũ horaꝝ
oĩuʒ. Sciẽdũ ẽ ĩ numeri vt maximꝰ q̃ſq̃ʒ ita p̃mo loco ponit̃
vt viginti q̃nq̃ʒ: triginta ſex. Sʒ ſi copula intercedat ijs nume
rus p̃ponit̃ q̃ minor ẽ q̃tiẽs ĩfra cẽtũ ⁊ ſupra viginti loq̃mur
vt vnus ⁊ vigiti: duo ⁊ viginti. Ci. pl'o vno ⁊ octogeſimo an
no ſcribẽs ẽ mortuꝰ. Iſocrates q̃rto ⁊ vigeſimo eũ librũ q̃ pa
negyricus ĩſcribit̃ ſcripſiſſe dr̃: iuſtiq̃ʒ q̃nquẽniũ: poſt cuius
magr̃ leontinus Gorgias cẽtũ ⁊ ſeptẽ cõpleuit annos. Ex q̃-
bus ṽbis colligit̃ añ cẽtũ p̃poni numeꝝ minorẽ poſt cẽtũ vo
poſt poni. Eodẽ mõ loq̃mur ſupra vigiti milia vſq̃ʒ ad cẽtuʒ
milia: vt milites nr̃i ſex ⁊ viginti milia erant: vel milites nr̃i
erãt viginti ſex milia vel milites nr̃i erãt vicies ⁊ ſexies mil
le: vl̃ militũ nobis erant viginti ſex milia. Etenĩ hęc noĩa dũ
copula carẽt cõpoſita videt̃: vt vndecim duodecim ſeptẽde
cim: vigintiduo vigintitres: queãdmoduʒ illa. Undeuiginti
duodeuiginti. Eodẽ mõ. Undeuigeſimus: duodeuigeſimus.
Undecẽteſimꝰ duodecẽteſimꝰ. Undemilleſimus: duodemil-
leſimus ⁊ reliq̃ ſilr̃. Hęc enĩ noĩa ſcđs tertius cẽteſimꝰ ⁊ reliq̃
hmõi ſignificãt vltimuʒ ex eo numeros vt ſcđs.i. vltimus ex
duobꝰ. Tertiꝰ vltimũ ex tribꝰ. Cẽteſimꝰ vltimũ ex cẽtũ: lʒ pri
mus nõ ſignificet vltimũ ex vno ſʒ ipʒ vnũ in ordĩe tñ ad mul̃
tos ſubſequẽtes. Aliq̃n tñ nõ ꝑ vltĩo ex eo numero vſurpãt̃
vt cẽteſimã ptẽ honoꝝ pr̃is aſſecutꝰ ſum: h̃ ẽ vnã ex cẽtũ. Ali
q̃n ꝑ bis tñ ter tñ: vt hic ager cẽteſimũ fructũ attulit: hoc eſt
cẽties tñ q̃ʒtũ ſemẽtis accepat. Ply. admiſcet̃ hinc far vt mi
tiget amaritudinẽ eius. Et tñ ſic quoq̃ʒ ingratiſſimũ vẽtri eſt
Naſcit̃ q̃litercũq̃ʒ ſolo cũ cẽteſimo grano ĩꝑmq̃ʒ ꝑ lętamine
eſt.i.cũ cẽtũ granis: ſiue cũ cẽtuplo grano: hoc mõ appellata
eſt q̃drageſima q̄.xl.dies cõtineat. Hũc ſignificatũ hñt noĩa
illa numeralia: ſimplus duplus decuplus ⁊ ſil'ia: et hoc ẽ ſe-
mel tñ: bis tñ: decies tñ: ſũt p̃terea numeralia: vnariꝰ bina-
rius ternarius vicenarius cẽtenarius et ſil'ia: q̃ denotãt non
multiplicationẽ ſʒ numeꝝ aliaꝝ reꝝ q̃ nõ noĩant̃: vt lapis cẽ-
tenarius nõ q̄ cẽtuplus ſit ſed centũ libraꝝ: hõ cẽtenarius q̄
habeat cẽtũ annos. Grex cẽtenariꝰ: cẽtũ capitũ grex. Dicimꝰ
ẽt binariũ ternariũ cẽtenariũ numeꝝ: q̄ numerus oĩa cõple
ctit̃ ꝑꝑ q̄ recte dicimꝰ. Cẽtenariũ numeꝝ annoꝝ ĩgreſſus ẽ:
nõ ãt cẽtenariũ annũ. Et millenariũ numerũ põdo vehit nõ
ãt millenaria põdo. Itẽ ſingulũ binũ trinũ ſiue trenũ q̃ternũ
q̃nũ: ſenũ: octonũ: nouenũ: denũ: vndenũ: duodenũ: ternũde
nũ: q̃ternũdenũ: q̃nũdenũ: ſenũdenũ: vel denũquaternũ: de-
nũquinũ: denũſenũdenũ: ſeptẽnũdenũ: octonũ: denũnouenũ

vicenũ. Uicenum ſingulũ: vicenũ binum ⁊ vicenũ ternum ſi
ue ſingulũ: ⁊ vicenũ binũ: ⁊ vicenũ: ⁊ ita deinceps. Tñ trice-
nũ: q̄dragenũ: q̄nquagenũ: ſexagenũ: ſeptuagenũ: octogenũ:
nonagenũ: cētenũ q̄bus oratores vtroq̄ȝ numero vtunẗ: ſed
frequētius pl'i p̄ſertim vbi ſubm̄ nomen cui addunẗ tm̄ pl'r
declinaẗ: vt bine lr̄ę: binę nuptię bina arma. Poete v̄o freq̄n
tius ſingulari vtunẗ: ſȝ oratores fere ꝓpriā vſurpāt ſignifica
tionē hoꝝ noīuȝ. Binus. n. ſiue bini ſignt̄ ſingulis duo. Tern⁹
ſiue ternis ſingulis tres: vt creabanẗ olim bini ꝯſules. i. cōſu
les. i. ꝑ ſingulos annos duo. Et accipim⁹ oēs a Cęſare bina ta
lēta. i. ſingulis nobis data ſūt a cęſare duo talenta. At poetę
aliiq̄ȝ ſcriptores ꝓ ſuis fere p̄mitiuis hęc noīa accipiūt. Uir.
Surgite ſepteno rapidus mare ſubmouet annis. i. ſeptē gru
gitib⁹. Idē ꝑ duodena regit mūdi ſol aure⁹ aſtra. Ply. Pro-
digioſa ſūt q̄ circa hoc tradit Theophraſt⁹ auctor alioq̄n gra
uis ſeptuageno coitu durare libidinē ꝯctu ei⁹. i. ſeptuaginta
coitib⁹. Sȝ ī his noīb⁹ notādũ ē: ꝙ a triginta tricenuȝ dicim⁹
g. in. c. mutata: ſicut ꝓ vigeno vicenũ. Trecenũ v̄o a trecentũ
q̄ꝛ hęc noīa ſupra cētũ q̄dē ſyncopanẗ: īfra v̄o nō ſyncopanẗ
Quippe duceni dicim⁹ ꝓ ducēteni. Treceni ꝓ trecēteni: qua
dringeni q̄ngeni ſexageni ſeptingeni octingeni nongeni vel
nōingeni: ꝓ q̄drigenteni: q̄ngenteni ſexagēteni ſeptingēteni
octingēteni nōgēteni. Cēteni āt ⁊ milleni ꝑꝑ dictiōeȝ breuita
tē nō ſincopanẗ. Sūt itē noīa numeralia: ſimplex duplex tri-
plex q̄druplex cētuplex ⁊ ſilīa: a q̄b⁹ ſimplicitas duplicitas et
reliq̄. Et aduerbia ſimpl'r dupl'r cũ reliq̄s. Itē aduerbia nu-
meralia: bis ter: q̄ter decies cēties millies. In q̄b⁹ notādũ ſic
ſupiora illa q̄ dixim⁹ ſupra cētũ ſyncopari īfra cētũ minime:
ita hęc a diuerſo. Infra cētũ ſyncopanẗ: vltra v̄o nō vt vici-
es ꝓ viginties. Tricies ꝓ trigicies q̄dragięs. q̄nquagies ſexa
gies: ſeptuagies: octogies: nonagies: cętera v̄o nō ſyncopāẗ.
Quinq̄es: ſexies: ſepties: octies: nonies: decies: cēties: ducen
ties: tricēties: q̄dringēties: q̄ngēties: ſexcēties: ſeptingēties:
octingēties: nōingēties: millies: bis millies: ter millies: q̄ter-
millies: q̄nq̄eſmillies: decies millies: viciesmillies ⁊ deīceps.

Numeroſus. a. um. quod magno ꝯſtat numero: vt numeroſus
ppl's numeroſa ml'titudo: numeroſa v̄o oro q̄ numer⁹ ꝯſtat.

Numerale qd̄ ad numeꝝ pertinet. Uñ numeralis ſcīa q̄ tractat
de numeris: gręce arythmetice dicitur. Et apud grāmaticos
noīa numeralia quibus vtimur in numerādo: vt vnus duo
tres: ⁊ aduerbia numeralia vt bis ter ⁊ hmōi.

Numerabile ꝙ numerari poteſt. Cuius contrarium eſt. Innu
merabile quod numerari non poteſt.

Numerarius ſiue numeror dicitur qui ſūme atq̄ȝ mirabil'r cō-
putat. Auctor Aug. lib. ij. de lib. arbi.

Numerarius. a. um. quod ex numero eſt a quo ſupernumera-
rium ꝙ ſupra numerum additum eſt.

Numerus a numero pręnomen deductum eſt.

Numeratim aduerbium ſignificat per numeros.

Numero. as. q̄ſi nūmos ꝯputo. Uirg. biſq̄ȝ die numerāt ambo
pecus. Hui⁹ cōpoſita ſūt. Annumero: qd̄ ē alicui nūero. plau.
ī aſi. ēt nūc dico piphanes rhodo mercator diues abn̄te hero
ſolus mihi talētum argēti ſoli annumerauit ⁊ mihi credidit
qñq̄ȝ annumerare ſignt̄ adiūgē. Mar. ipēſis vitā p̄ncipis an-
numeres. Cōnumero ſil' vl' cũ aliis nūero. Et ꝯnumerari eſt
de alicui⁹ nūero. i. ſocietate eē. Dinūero clari ⁊ diſtīcte nūero
vt dinumerauerūt oīa oſſa mea. plau. ī aſi. veꝝ iſthuc argētũ
tu mihi ſi vis dinumerare. Pōt ēt ſigāre diuerſe nūero. Enu
mero pfecte nūero. ter. ī adel. Iā ne nūeraſti id qd̄ ad te redi-
tuꝝ putes. i. calculaſti: ⁊ rōnē ſeu ꝯputũ feciſti. Per nūero p-
fecte nūero. pla. ī epi. age age abſolue atq̄ȝ argētũ nūera ne co
mites morer: pnūeratũ ē. Renūero rurſus nūero ſeu reſtituo
ter. ī ecy. ſi ē vt velit reducē vxorē: lȝ ſin alio ē aīo renuēt dotē

Numus a numiſmate appellat⁹ eſt. ḡci. n. numũ νομισμα vo
cāt. Quo v̄o ⁊ latini eodē mō vtūẗ. Ho. retulit acceptos rega
le nomiſma philippos Mar. Cur data ſint eq̄ti bis q̄nq̄ȝ nu
miſmata q̄re numiſma v̄o απο του νομος qd̄ ē lex q̄ꝛ cũ
pmutatōe vti hoīes ſolerēt lege numi vſus ītroduct⁹ ē. Qua-
ꝓꝑ nr̄i numũ monetā appellauere ꝙ ſigno numiſmatis mo

nerenẗ cuius p̄tii eſſet. Fuitq̄ȝ numus decima ꝑs aurei dena
rij. Numus adulterinus moneta falſa. Ci. lib. iij. offi. Quęrit
ēt ſi ſapiēs adulterinos numos acceperit īprudens ꝓ bonis
cũ id reſcierit ſoluturus ne ſit eos ſi cui debeat pro bonis.

Numulus diminutiuum paruus numinus.

Numoſus. numis plenus diues.

Numatus qui numis abundat. Apud plautum.

Numari⁹ a. ũ. qd̄ ad nūmos ꝑtīet: vt res ſūmaria. numari⁹ rii: q̄
numis d̄dit⁹ ē. Ho. ad mar. volo ī numario īuehi ſacerdotes

Numari⁹ cāpſor pecuniaꝝ q̄ numos ad mēſaȝ tȝ vl' q̄ offō mēſe
numoꝝ īſeruit. Hie. ad ruſ. Et nūmularioꝝ: ęra diſſoluit. Itē
numulari⁹ q̄ numos cudit q̄ ⁊ monetari⁹ d̄r. Numulariũ ar-
gētario viliorē eē docet iurecōſult⁹. Sȝ p̄p̄e cāpſor pecunia-
rũ a nr̄is argētari⁹ a gręcis trapezita. Numularij ⁊ menſarij
ſūt minutiores non tenētes libros in quibus data acceptaq̄ȝ
ſcribunt: quos gręci collinſtas appellant.

Numidia. ꝑs africę īter Tigitanā ⁊ carthaginēſeȝ regiōeȝ απο
των νομων. i. a paſcuis locis v̄ſa. o. lr̄a ī. u. Ply. li. v. ſcribit
numidas nomades dici a pmutādis pabulis: mapalia ſua. i.
paluſtres domos circūferētes. Ea regio vt pōpo. ſcribit: ſpa
tio anguſtior ē q̄ȝ maturitania ſȝ magna cl'ta ⁊ ditior vbi nu-
midicum marmor effoditur. Hic numidicus. a. um. vt lapis
numidicus qui inter gñoſa marmora annumeranẗ. A papi-
nio libycus ſilex appellatur. Et pauimenta poenica a veteri
bus dicebanẗ: quę ex marmore: indico ſtrata erant.

Nūc aduerbiũ tꝑis ⁊ h̄ q̄ȝ gręci eſt νυν γαρ εις υ προτεσις
ſignt̄ h̄ pn̄ti tꝑe: q̄ȝuis qñq̄ȝ ꝓ noīe ponaẗ. Ci. Cui tꝑis nume-
ro q̄ȝ ſi tꝑis pn̄ti: ⁊ q̄ſi nūcim ſi latinitas patereẗ: ſicut Craſti
ni. Interdũ poniẗ ꝓ fero. Uir. nūc ſcio qd̄ ſit amor. Interdũ
nullũ tp̄s denotat. Et ꝓ ſȝ accipiẗ. Ci. q̄ q̄dē multo pl'a eueni
rent ſi ad quietē integri iremus nūc onuſti cibo ⁊ vino ꝯfuſa
⁊ pturbata cernimus. D̄r ⁊ nūc nup. Ter. in eu. Idē menan-
dri faſma nunc nuper dedit. Eſt enī ex illis verbis quę vete
res ꝓpter ambiguitatem cum adiectione proferebant.

Nuncupo. as. pe. cor. noīo. Liui. lib. j. Quē iulium eundeȝ Iulia
gens auctorem ſui nominis nuncupat.

Nuncius: q̄ nūciat: ⁊ qd̄ nūciaẗ. Uir. Et nūcius ibis pelidę geni
tori. Plau. in Sti. Pręcucurri vt nūciarē nunciũ exoptabilē
Hier. li. ij. x. Si ſolus eſt bonus nuncius eſt in ore ei⁹: nuncia
q̄ aliq̄d nūciat. Nūciũ: res q̄ nunciaẗ. A nuncius ſit internun
cius qui inter duos medius eſt ad aliquid tractandum.

Nuncio. as. moueo ſignifico. Ter. ī ecy. At iſtos īuidos diꝑdāt
q̄ h̄ libēter nūciāt. Hui⁹ ꝯpoſita ſūt Annūcio qd̄ ē alicui nun
ciũ porto. Hie. li. j. R. Neq̄ȝ. n. fieri pōt vt ſi certe cognouero
cōplectā eē pr̄is mei maliciā ꝯ te nō annūciē tibi. Denuncio
manifeſte nūcio. Col. Si autē cęli ſtat⁹ frigidus ⁊ pruinoſus
hyemis violētiā denūciat ī idus Febru. hāc curā differem⁹
Enūcio ex nūcio manifeſto. Sal. ꝓpere ꝑ fuluiā doluȝ Cic. q̄
parabaẗ enūciat Prenūcio an̄ nūcio. Ter. ī phor. Abi p̄nūcia
hāc vēturā: p̄nūcio ꝓfero. Uñ ꝓnūciatio ꝓlatio de q̄ Ci. lib. j.
ad her. ꝓnūciatio ē vocis vult⁹ geſt⁹ moderatio cũ venuſtate
Et ꝓnūciare ē decernere a quo ꝓnūciatũ ſtatutũ. Obnuncio
ꝯ alioꝝ volūtatē ſeu malũ nūcio. Ter. ī adel. Primus ſentio
mala nr̄a p̄mus reſiſto: oīa p̄us porro obnūcio: ęgre ſolus ſi
q̄d ſit fero. Do. Qui malā rē nunciat: obnunciat. Obnuncia-
re etiā d̄nr augures qui aliquid mali oīs ſęuumq̄ȝ viderint.
Ci. pro Sex. Cunq̄ȝ auſpiciis religioniq̄ȝ parenſq̄ȝ obnuncia
ret qd̄ ſenſerat. Uñ ⁊ ꝓ reſiſtere reluctariq̄ȝ ponitur. Sue. in
Cęſa. Lege autē agraria ꝓmulgata obnunciantē collegaȝ ar
mis foro expulit. Renuncio de quo alibi.

Nundine. aꝝ. pe. co. a nouo die dictę ſūt q̄ſi nouēdinę q̄ īſtitutę
ꝓhibēẗ vt ruſtici octo dieb⁹ in agris eēnt: ⁊ nono die repete
rēt vrbē ad mercatũ ꝓ legib⁹ accipiēdis ⁊ vt ſcita atq̄ȝ cōſul
ta frequētiore ppl'o referrēẗ q̄ trinūdino die p̄poſita a ſingu
lis atq̄ȝ vniuerſis facile noſcebāẗ. Uñ ēt mos tract⁹ vt leges
trinundino die ꝓmulgarentur. D̄r ⁊ Nundinuȝ neu. genere.
Liui. Poſtq̄ȝ vero comitia decē viris creandis in trinūdinũ
indicta ſūt. Trinūdin⁹ āt dies vel trinūdinũ: ſiue Trinũ nun
dinũ dicebaẗ dies tertiarũ nundinarũ q̄ p̄diciantea ſolebat

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

vt notior eēt vniuerſis. Idē ē enī dicere Trinūdino ꝛ tertijs nūdinis ꝛ i trinūdinū. h̄ ē i tertias nūdias. Sūt q̄ putēt Trinūdinū eē triū dierꝫ ſpaciū ad habēda comitia creādorū magiſtratuū cā. Sꝫ Feſtus ſcribit nefas eē nūdinis agi cū pplo q̄ ē populū ad ↄciliū aut comitia vocare. Alij non pro triuꝫ dierum ſpacio. ſed pro loco accipiunt ꝙ tribus in locis vno die fierēt comitia: aut tribus dieb⁹ vno in loco celebrarent.

Nūdina. ę. romanorꝫ dea a nono die naſcētiū dcā q̄ ꝛ luſtric⁹ dr.

Nundinator qui nundinis mercatur. Feſtus. Nūdinis ruſtici conueniebant mercandi ꝛ vendendi cā. tūqꝫ nefas erat cum populo agi ne interpellarentur nundinatores.

Nūdinor. aris. palā vēdo ſicut ī nūdinis fit. q̄ ꝛ nundino. as. dr. Jul. Firmicus li. vj. matth. Queſtus ꝛ libidinis cā pudorē duob⁹ fratrib⁹ nūdinabit ꝛ ad coitū fratrē īuitabit ꝛ filiū Apul. Toti. nūc iudices ſententias ſuas pretio nundinantur

Nundinarius. a. um. quod ad nundinas pertinet vel quod nūdinis deputatum eſt. Ply. li. xij. His cōmercijs carracem oppidum aperuere. quod eſt illis nundinarium.

Nūqñ. p eo q̄ ē nuꝫ aliqñ: Et habet accētū in pe. ſicut aliqñ.

Nunq̄d. interrogātis pticula q̄ non tam interrogamus q̄ꝫ actiuis inſtamus plerūqꝫ. Componitur autem ex num ꝛ q̄d ſed m. mutatur in. n. Et modo aduerbium eſt vt nunquid ego ſum rabbi. mō nomen: vt num quid criminis habes q̄ mihi obijcias: Sed apertius in non neu. genere: vt num quis omnium noſtrum te offendit. hoc eſt an aliquis.

Nunq̄ꝫ: nullo tpe: a quo nonnunq̄ꝫ quod ſignificat aliquando. Nōnunq̄ꝫ ſignificat ſemp. Sue. in Tib. Turbatiore cęlo nūquam nō coronam laureaꝫ ceruice geſtauit. ꝙ fulmine afflari negetur id genus frondis.

Nuo. is. cum ſuis compoſitis. Uide in dictione Abnuo.

Nuper aduerbium. ſignificat non longo tpe a nunc. Boe. hic autem quod nuper diximus. Quandoqꝫ de longiori dicitur Ci. de diui. Nam ante diſciplinam patefactam que nuper inuenta eſt Hinc Nuperum. i. recens nouū. Plau. Recens captum hoīem nupum nouicium. Nuperimus recentiſſimus.

Nurſia: vrbs antiqua in vmbria ex q̄. q. Sertorius vir rei bellice ſcientiſſimus ortus eſt Suidas νουκρια και νουρκι ατο λις τυρρηνιας η και μακρι α διατουα λφα.

Nuſquā. locū negat. ꝛ ſigt nullibi: ſicut vſquā alicubi q̄ſi vno quouis loco. Nuſquā nō ſigt vbicūqꝫ: Nōnuſquā ñ alicubi

Nutrio. is. iui. vel nutrij ſcd̄m Priſ. ꝛ proprie paruulorum eſt vt creſcant. Inuenitur etiam nutrior tam deponens q̄ꝫ paſſiuum. Uar. li. ij. Ge. Hoc pinguem ꝛ placidam paci nutritor oliuam. i. nutrito. huius compoſitum eſt nutrio.

Nutrito. as. pe. cor. idē ſigt. Ci. li. ij. d nā deorū. Oia q̄ ſūt ſic ſua mēbra ꝛ ſuas ptes nutricant ꝛ ↄtinēt Col. li. viij. paſſiuū ptuli. Nam ſuburbanis lactens porcus acere nutricandus eſt.

Nutricius. q̄ nutrit: ſiue q̄ curā hētur infantium ꝛ adultoruꝫ vt viuāt. Hier. nō dixit. Accipit filiū ſuū ꝛ vxorē ſuā ſed puerū ꝛ matrem eius quaſi nutricius. nō maritus. Hic accipit quaſi cuſtos ꝛ nutritor marię ī neceſſitatibus niſi dicamus quaſi nutricius pueri nō maritus marię. Eſt ꝛ nutricius. a. um. Col. li. iiij. Ne incrementa duricia ſua reuerberet ſed tenero velut nutricio ſinu recipiat ꝛ celeſtes admittat imbres.

Nutrix quę nutrit. Cuius diminutiuuꝫ eſt natricula. Juue. Salua vel potius nutricula cauſidicorum.

Nutus. ꝛ Nuto. as. Uide in dictione. Abnuo.

N ante Y

Nyctileus dictus eſt bacchus ꝙ eius ſacra noctu celebrarent. Nam νυξ latine nox:

Nyctilopes q̄ vidēt inter diu: occidēte āt ſole cernunt exilr. noctu nihil hi ēt luſcioſi dñr a latinis Moypes vō q̄ iā ab initio ortus ſui niſi admota cōtueri neq̄unt q̄ gn̄s curā nō recipit. vt Ulp. in ędilicio edicto inq̄t. Ply. li. viij. Caprinum iecur ſi veſcat̄ reſtituit p̄ſtinā aciē his quos nyctilopas vocāt̄

Nycteris. idis veſptilio tā minutis pedib⁹ vt eis caret̄ videat̄.

Nycticorax. coruus nocturnus qui ꝛ niticorax.

Nyctelia: ſacrificia q̄ baccho fiebant a nocturno tempore dcā Unde ꝛ bacchus nyctileus dictus eſt.

Nyctimene filia nyctei: quo ēt noīe dicta ē auis quędam ī q̄ꝫ cōuerſa nyctimene fert̄ q̄ñ cū patre concubuerat facinus recognoſcens in ſyluas aufugit ꝛ in noctuā conuerſa lucem odit nocte tantum volitans. a grecis γλαυξ appelletur.

Nympha. latine ſponſa. Sꝫ putauerūt antiq̄ nymphas aq̄rū deas eē. q̄ſi lymphaꝝ numina. Nymphę vō ab aq̄s demę ſūt q̄les ſūt dryades hamadryades ꝛ oreades. Quippe vetēs gc̄i nymphaꝫ dicebāt q̄ꝫ nos mutatōe vni⁹ lr̄e lymphā h̄ ē aquā aliqñ nymphę dñr muſę ꝙ aq̄ currēdo muſicos ſonos efficiat. Hic ſępe nūero a poetis īuocant̄. Uir. Nymphę noſter amor libetrides. Nymphus dr ſponſus a quo panymphus. Dicunt̄ ꝛ nymphę apes cū primū formā cęperint habere.

Nymphea pl̄i numero ꝛ gn̄e neu. dñr lacus ꝛ balnea. Jul. Capitolin⁹. Opa Gordiani romę nulla extāt p̄ter q̄dā nymphea ꝛ balneas. ioſephus. ſcribit hęredeꝫ apud Aſcalonam conſtituiſſe nymphea. i. lacus ꝛ balneas.

Nyſus ꝛ Nyſa nomina propria ſunt. Uirg. Nyſus ꝛ euryalus Idem mopſo nyſa datur.

Nyſa ēt vrbs arabie apō quā vt Diod. ait bacchus educatus a nymphis fuit. Uñ ꝛ Nyſeus dictus ē: ac cognominat⁹ Dionyſius. ſ. a ioue ꝛ nyſa nomē accipiēs. Nyſa ēt nō tā mōs q̄ꝫ ciuitas ī india ē a libero p̄re vt refert Stra. cōdita carminib⁹ poetaꝝ celebratiſſima ſita ſub radicibus mōtis quem Meron incolę appellāt. Prop. Indica nyſęis arma fugata choris. Alia eſt nyſa in boetia apud homerū. Apud Ply. in Caria. Apud Strabonē vicus in helicone vbi ſimili modo colitur bacchus. Apud Pto. in Jonia ac lycia. Apud ſtephanuꝫ in thracia. Multi tñ nyſe. aꝝ. declinant.

Nyſſa p geminū. ſſ. repagulum vñ curſores mouentur. a nyſſo. q̄ñ equi calcaribus vrgent̄. Significat ēt metam ab νευω inclino. eo ꝙ cum metam attingerint inclinentur.

Nyſirus. pe. cor. inſula in qua eſt vrbs eiuſdē noīs. Home. Qui nyſiron hꝫ celſam carpathonqꝫ caſumqꝫ.

O Varijs modis poſitū inuenit̄. Nā nomē ē vocalis. Aliqñ aduerbiū vocādi. Uir. o regina nouā cui ↄdere Juppiter vrbē Aliqñ admirādi Juue. O q̄lis facies ꝛ quali digna tabella. aliqñ ī dignādi. Ci. ī catil. O tpa. o mores. o paterni generis oblite materni vix memor. Aliqñ optati aduentus: aut repēte pcuſſi. Ter. o ſalue. o pāphile: Uir. Adſis o placiduſqꝫ veni. Inuenitur q̄ñqꝫ iunctū cū ſi. Perſius. O ſi ſub raſtro crepet argēti mihi ſeria dextro. Qñqꝫ cū vtinā. Oui. O vtinā tūc cū lacedęmona claſſe petebat. Interdū ē interiectio dolētis. Ci. O me miſerū. o infelicē. Ex nōnūq̄ꝫ exultātis affectū. Uir. O mihi ſola mei ſup aſtyanactis imago. Et O felix ſi te tua roma videret. Tacet̄ q̄ñqꝫ. o. cū actō iungit̄. Nā ꝛ ntō ꝛ vtō iunctū legim⁹: vt apō Ply. iuniorem Hominē te patiēteꝫ ac potius duꝝ ac pene crudelē. Et ſicuti docet Do. maioris ſtuporis ē h̄ mō pnūciatū. ꝛ q̄ñqꝫ melius ſonat. Teren. in eu. Hoīem pditū miſerūqꝫ: ꝛ illū ſacrilegum

Oataricha: dñr mugilū oua ſale ↄdita ωον enī ouū interpoſita u. euphęcā. ταριχον ſalſuꝫ dr ταριχευω ſertio cōdio ſicut ęgyptij cadauera aromatib⁹: q̄ anteq̄ꝫ ad menſaꝫ apponebāt liq̄facio ſicco Suidas. σημαι νει δε και του ξηραινειν και οι ομεις γαρον δε χοριζεσθαι λεγεται και ταριχηρα και του ταριχος ουδετερως ως αρι σοφανης βατραχοις εσι δε κρεας α λσι πεπασ μενον παρα τουεις γαρον δε ι χωριζεσθαι.

Oaxus ciuitas cretę ab oaxo a callidis nymphę minoidis filio vel a ſitu loci. ꝙ crepidines gręci axos vocent. Herodotus quoqꝫ oaxū vrbē crętę facit ī q̄. Et earch⁹ pr̄ phronime matris bacchi regnauit qui Cyreneꝫ libyę vrbem ędificauit.

Ob p̄poſitio ſeparari ꝛ cōponi pōt. Separata cauſalis coniunctionis locūtꝫ: Uir. li. xj. Cuius ab auſpicium infauſtum moreſqꝫ ſiniſtros. Apud veteres ēt p ad ponebat̄. Enni pendet